

**Κατευθυντήριες οδηγίες EAT
σχετικά με
την κεφαλαιακή απαίτηση για τον επιπρόσθετο
κίνδυνο αθέτησης και μεταβολής της
πιστοληπτικής αξιολόγησης (IRC)
EBA/GL/2012/3**

Λονδίνο, 16.05.2012

Νομικό καθεστώς των κατευθυντήριων οδηγιών

1. Το παρόν έγγραφο περιέχει κατευθυντήριες οδηγίες που εκδόθηκαν επί τη βάση του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (στο εξής, «κανονισμός EAT»). Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού EAT, οι αρμόδιες αρχές και οι συμμετέχοντες στη χρηματοπιστωτική αγορά πρέπει να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν με τις εν λόγω κατευθυντήριες οδηγίες.

2. Οι κατευθυντήριες οδηγίες παρουσιάζουν την άποψη της EAT σχετικά με τις κατάλληλες εποπτικές πρακτικές στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοοικονομικής Εποπτείας, καθώς και τους τρόπους ορθής εφαρμογής του δικαίου της Ε.Ε. στον συγκεκριμένο τομέα. Ως εκ τούτου, η EAT αναμένει ότι όλες οι αρμόδιες αρχές και οι συμμετέχοντες στη χρηματοπιστωτική αγορά θα συμμορφωθούν προς τις κατευθυντήριες οδηγίες. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συμμορφωθούν ενσωματώνοντας με τον πλέον πρόσφορο τρόπο τις κατευθυντήριες οδηγίες στις εποπτικές πρακτικές τους (π.χ., τροποποιώντας το νομικό τους πλαίσιο ή τους εποπτικούς κανόνες ή/και τις κατευθυντήριες οδηγίες ή τις εποπτικές διαδικασίες τους). Το ίδιο πρέπει να γίνει σε όσες περιπτώσεις συγκεκριμένες κατευθυντήριες οδηγίες αφορούν πρωτίστως χρηματοοικονομικά ιδρύματα.

Απαιτήσεις γνωστοποίησης

3. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού EAT, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να γνωστοποιήσουν στην EAT εάν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κατευθυντήριες οδηγίες ή, εφόσον δεν συμμορφώνονται ούτε προτίθενται να συμμορφωθούν, να εκθέσουν τους λόγους της μη συμμόρφωσής τους έως τις 16.07.2012. Εάν η σχετική γνωστοποίηση δεν αποσταλεί έως τη λήξη αυτής της προθεσμίας, η EAT θα θεωρήσει ότι η οικεία αρμόδια αρχή δεν συμμορφώνεται προς τις κατευθυντήριες οδηγίες. Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να αποστέλλονται, με την υποβολή του εντύπου που παρέχεται στην Ενότητα V, στην ηλεκτρονική διεύθυνση compliance@eba.europa.eu με την επισήμανση «EBA/GL/2012/3». Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να υποβάλλονται από πρόσωπα δεόντως εξουσιοδοτημένα να υποβάλλουν εκθέσεις συμμόρφωσης εκ μέρους των αρμοδίων αρχών.

4. Η αναφερόμενη στην προηγούμενη παράγραφο γνωστοποίηση των αρμοδίων αρχών δημοσιεύεται στον δικτυακό τόπο της EAT, όπως διαλαμβάνει το άρθρο 16 του κανονισμού EAT.

Περιεχόμενα

Κατευθυντήριες οδηγίες EAT σχετικά με την κεφαλαιακή απαίτηση για τον επιπρόσθετο κίνδυνο αθέτησης και μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης (IRC)	1
1. Αντικείμενο	5
2. Θεσμικό πεδίο εφαρμογής και επίπεδο εφαρμογής	5
3. Ορισμοί	5
Τίτλος II – Απαιτήσεις όσον αφορά την ανάπτυξη υποδειγμάτων IRC από τα ιδρύματα	5
A. Πεδίο εφαρμογής	5
4. Θέσεις υποκείμενες σε υπολογισμό IRC	5
5. Θέσεις μη υποκείμενες σε υπολογισμό IRC	7
6. Θέσεις σε μετοχές και παράγωγα μετοχών	7
7. Θέσεις σε ίδιους χρεωστικούς τίτλους	7
8. Μόνιμη μερική χρήση	8
B. Διαμόρφωση επιμέρους υποδειγμάτων	8
9. Πρότυπο αξιοπιστίας συγκρίσιμο με την IRB	8
10. Ποιοτικά κριτήρια	8
11. Πηγή βαθμών πιστοληπτικής αξιολόγησης	9
12. Πηγή πιθανοτήτων αθέτησης (PD) και ποσοστιαίων ζημιών σε περίπτωση αθέτησης (LGD)	9
Γ. Αλληλεξάρτηση	10
13. Συσχετίσεις μεταξύ γεγονότων αθέτησης και γεγονότων μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης	10
14. Παραδοχές corula	10
15. Παράγοντες συστημικού κινδύνου	10
16. Συγκέντρωση χαρτοφυλακίου	11
17. Πίνακες μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης	11
18. Παραδοχή σταθερού επιπέδου κινδύνου κατά τον κεφαλαιακό ορίζοντα ενός έτους	13
19. Αντιστάθμιση κινδύνων	13
Δ. Αποτίμηση κερδών και ζημιών	14
20. Συνέπειες μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης στις τιμές της αγοράς	14
21. Υπολογισμός κερδών και ζημιών	16
Ε. Ορίζοντας ρευστότητας	16
22. Επίπεδο ορισμού οριζόντων ρευστότητας	16
23. Βασικά κριτήρια καθορισμού του κατάλληλου οριζόντα ρευστότητας	16
24. Παρακολούθηση οριζόντων ρευστότητας – βασικές ενδείξεις της αναγκαιότητας αναθεώρησης	17
ΣΤ. Γενικά θέματα	18
25. Επικύρωση	18
26. Δοκιμασία χρήσης (Use Test)	19
27. Έγγραφη Τεκμηρίωση	19
28. Μέθοδοι IRC βασισμένες σε διαφορετικές παραμέτρους	20
29. Συχνότητα υπολογισμού	20
Τίτλος III – Τελικές διατάξεις και εφαρμογή	21
30. Ημερομηνία εφαρμογής	21

Τίτλος Ι - Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

1. Αντικείμενο

Οι παρούσες κατευθυντήριες οδηγίες στοχεύουν στην επίτευξη κοινής αντίληψης στις αρμόδιες αρχές σε ολόκληρη την ΕΕ σχετικά με την ανάπτυξη υποδειγμάτων IRC συμβάλλοντας στην εξασφάλιση ίσων όρων ανταγωνισμού σύμφωνα με το παράρτημα V της οδηγίας 2006/49/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/76/ΕΕ.

2. Θεσμικό πεδίο εφαρμογής και επίπεδο εφαρμογής

1. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να απαιτούν από τα ιδρύματα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 κατωτέρω να συμμορφώνονται προς τις διατάξεις που προβλέπονται στις παρούσες κατευθυντήριες οδηγίες σχετικά με την IRC.

2. Οι παρούσες κατευθυντήριες οδηγίες πρέπει να εφαρμόζονται σε ιδρύματα που χρησιμοποιούν μέθοδο εσωτερικών υποδειγμάτων (IMA – Internal Method Approach) για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων για τον ειδικό κίνδυνο επιτοκίου στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών.

3. Οι κατευθυντήριες οδηγίες εφαρμόζονται σε ιδρύματα στο επίπεδο (ατομικό ή/και ενοποιημένο) στο οποίο η χρήση του υποδείγματος από την οικεία αρμόδια αρχή είναι επιτρεπτή, εκτός εάν οι κατευθυντήριες οδηγίες ορίζουν διαφορετικά.

3. Ορισμοί

Στις παρούσες κατευθυντήριες οδηγίες ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- α. ο όρος *ιδρύματα* αναφέρεται στα πιστωτικά ιδρύματα και στις επιχειρήσεις επενδύσεων με την έννοια που οι εν λόγω όροι έχουν στις οδηγίες 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ.
- β. ο όρος *μόνιμη μερική χρήση*, στο σημείο 8 στις παρούσες κατευθυντήριες οδηγίες, σημαίνει ότι ορισμένες θέσεις, οι οποίες εξαιρούνται από τον ειδικό κίνδυνο VaR (δυνητικής ζημίας) και από την εφαρμογή της IRC, βάσει του παραρτήματος V σημείο 6 της οδηγίας 2006/49/ΕΚ, υπόκεινται στην τυποποιημένη μέθοδο για ειδικό κίνδυνο επιτοκίου.

Τίτλος ΙΙ – Απαιτήσεις όσον αφορά την ανάπτυξη υποδειγμάτων IRC από τα ιδρύματα

A. Πεδίο εφαρμογής

4. Θέσεις υποκείμενες σε υπολογισμό IRC

1. Ο υπολογισμός της IRC πρέπει να περιλαμβάνει όλες τις θετικές και τις αρνητικές θέσεις οι οποίες υπόκεινται σε κεφαλαιακή απαίτηση που διαμορφώνεται βάσει υποδείγματος για ειδικό κίνδυνο επιτοκίου, με εξαίρεση τα στοιχεία που αναφέρονται στο σημείο 5 κατωτέρω.

2. Ειδικότερα, στον υπολογισμό πρέπει να περιλαμβάνονται οι ακόλουθες θέσεις, εφόσον εντάσσονται στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών:
  - i. ομόλογα τα οποία εκδίδονται από κεντρικές κυβερνήσεις (στο εξής «κρατικά ομόλογα»), ακόμη και σε περιπτώσεις στις οποίες η εφαρμογή της τυποποιημένης μεθόδου θα έχει ως αποτέλεσμα κεφαλαιακή απαίτηση κινδύνου σε ποσοστό 0% για ειδικό κίνδυνο επιτοκίου·
  - ii. δομημένα ομόλογα, ομόλογα συνδεδεμένα με τον πιστωτικό κίνδυνο υποκείμενου μέσου (credit linked notes) ή παρεμφερείς χρεωστικοί τίτλοι, εάν δεν ενσωματώνουν ανοίγματα σε τιτλοποιήσεις ή πιστωτικά παράγωγα νιοστής αθέτησης·
  - iii. δάνεια χρηματαγοράς.
3. Στον υπολογισμό πρέπει να περιλαμβάνονται επίσης οι θέσεις που προκύπτουν από την εφαρμογή της αναλυτικής μεθόδου εξέτασης (look-through) στα μερίδια οργανισμών συλλογικών επενδύσεων (ΟΣΕ), σε περίπτωση που τέτοιες θέσεις θα περιλαμβάνονταν στον υπολογισμό της IRC σύμφωνα με το σημείο 4.1 ανωτέρω, εάν εντάσσονται άμεσα στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών. Εάν η εφαρμογή της μεθόδου εξέτασης στα μερίδια ΟΣΕ δεν είναι εφικτή, πρέπει να χρησιμοποιείται η τυποποιημένη μέθοδος.
4. Οι ακόλουθες θέσεις δεν θεωρούνται τιτλοποιήσεις και πρέπει, επομένως, να περιλαμβάνονται στον υπολογισμό της IRC, εάν εντάσσονται στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών:
  - α. καλυμμένα ομόλογα (π.χ. «Pfandbriefe»), καθόσον τα εν λόγω ομόλογα είναι απλώς με εξασφαλίσεις και όχι εξασφαλισμένα με στοιχεία ενεργητικού·
  - β. τίτλοι εξασφαλισμένοι με στοιχεία ενεργητικού που δεν πληρούν τον ορισμό της «θέσης τιτλοποίησης» του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της οδηγίας 2006/49/ΕΚ, το οποίο παραπέμπει στο άρθρο 4 παράγραφος 36 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ. Για παράδειγμα, εάν οι ταμειακές ροές από την υποκείμενη ομάδα κατανέμονται σε κατόχους τίτλων σε αναλογική βάση και, επομένως, δεν έχουν κατάτμηση (π.χ. τίτλοι με εγγύηση απαιτήσεων υποθήκης διαδοχικών διαθέσεων).
5. Οι θέσεις σε ανεξόφλητο χρέος το οποίο περιλαμβάνεται στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών πρέπει, όταν είναι ουσιώδεις, να περιλαμβάνονται στον υπολογισμό της IRC. Στην περίπτωση αυτή, μπορούν να εξαιρεθούν από το στοιχείο μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης της IRC εάν, λαμβάνοντας υπόψη το συγκεκριμένο πλαίσιο υποδείγματος του ιδρύματος, οι ανεξόφλητες θέσεις δεν ενέχουν κίνδυνο μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης (για παράδειγμα, εάν το υπόδειγμα υποθέτει την αθέτηση ως μη αναστρέψιμη κατάσταση (absorbing state)). Εάν οι θέσεις αυτές εξαιρούνται για λόγους σημαντικότητας, ένα ίδρυμα πρέπει να αποδείξει ότι δεν είναι ουσιώδεις. Σε κάθε περίπτωση, κάθε ουσιώδης κίνδυνος μεταβολής της τιμής ανεξόφλητου χρέους, όπως διαμορφώνεται από τις αποτιμήσεις αβέβαιης ανάκτησης, πρέπει να κεφαλαιοποιείται.

6. Ο ορισμός της αθέτησης στην περίπτωση της παραγράφου 5 ανωτέρω πρέπει να είναι συνεπής με τον ορισμό της αθέτησης στις πιστοληπτικές αξιολογήσεις που χρησιμοποιούνται για σκοπούς ανάπτυξης υποδειγμάτων.

5. Θέσεις μη υποκείμενες σε υπολογισμό IRC

Τα ακόλουθα στοιχεία πρέπει να εξαιρούνται από τον υπολογισμό της IRC:

- α. τιτλοποιήσεις·
- β. πιστωτικά παράγωγα νιοστής αθέτησης· και
- γ. θέσεις υποκείμενες στην κεφαλαιακή απαίτηση ειδικού κινδύνου επιτοκίου άλλες από τις τιτλοποιήσεις ή τα πιστωτικά παράγωγα νιοστής αθέτησης, εάν είναι θέσεις του χαρτοφυλακίου διαπραγμάτευσης συσχετίσεων (CTP – Correlation Trading Portfolio).

6. Θέσεις σε μετοχές και παράγωγα μετοχών

1. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν την ένταξη στην IRC θέσεων εισηγμένων μετοχών και θέσεων παραγώγων βασισμένων σε εισηγμένες μετοχές υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- i. οι σχετικές θέσεις σε μετοχές και πιστωτικούς τίτλους αποτελούν αντικείμενο από κοινού διαχείρισης από προσδιοριζόμενο τμήμα διαπραγμάτευσης (π.χ. αντισταθμιστική κερδοσκοπία (arbitrage) μεταξύ μετατρέψιμων ομολόγων και μετοχών)·
- ii. έχουν θεσπισθεί διαδικασίες για τη μέτρηση και τη διαχείριση κοινού πιστωτικού και μετοχικού κινδύνου για το οικείο τμήμα διαπραγμάτευσης· και
- iii. περιλαμβάνονται όλες οι μετοχικές θέσεις του οικείου τμήματος διαπραγμάτευσης, προκειμένου να αποφεύγεται η επιλεκτική διαλογή στοιχείων.

2. Εάν μια εισηγμένη μετοχή ή ένα παράγωγο βασισμένο σε εισηγμένη μετοχή περιλαμβάνεται στον υπολογισμό της μέτρησης της IRC, η αθέτηση οποιουδήποτε εκ των ως άνω τίτλων θεωρείται ότι επήλθε σε περίπτωση αθέτησης του συσχετιζόμενου χρέους.

3. Ανεξάρτητα από την ένταξη στην IRC θέσεων εισηγμένων μετοχών ή παραγώγων βασισμένων σε εισηγμένες μετοχές, η κεφαλαιακή απαίτηση ειδικού κινδύνου για τις θέσεις αυτές – λαμβάνοντας υπόψη τον κίνδυνο γεγονότος σε περίπτωση χρήσης εσωτερικού υποδείγματος – πρέπει να υπολογισθεί.

7. Θέσεις σε ίδιους χρεωστικούς τίτλους

1. Οι θετικές θέσεις στους ίδιους χρεωστικούς τίτλους του ιδρύματος, οι οποίες μπορεί να προκύπτουν από δραστηριότητα διαπραγμάτευσης ή ειδικής διαπραγμάτευσης σε ίδια ομόλογα, πρέπει να περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής του υποδείγματος IRC, αλλά για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη μόνον ο κίνδυνος μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης.

2. Οι αρνητικές θέσεις στους ίδιους χρεωστικούς τίτλους του ιδρύματος, οι οποίες μπορεί να προκύπτουν από την ένταξη στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών εκδόσεων ιδίων χρεωστικών τίτλων (π.χ. δομημένων ομολόγων ή διαπραγματεύσιμων τίτλων χρηματαγοράς) ή από την αγορά προστασίας με υποκείμενο μέσο εκδόσεις του ίδιου του ιδρύματος (π.χ. μέσω δείκτη), πρέπει να περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής του υποδείγματος IRC, αλλά για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη μόνον ο κίνδυνος μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης. Ο κίνδυνος αθέτησης αρνητικών θέσεων σε ίδιους χρεωστικούς τίτλους δεν πρέπει να ενσωματώνεται στο υπόδειγμα της μεθόδου IRC.

8. Μόνιμη μερική χρήση

1. Όταν γίνεται χρήση των διατάξεων της οδηγίας για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις σχετικά με τη μόνιμη μερική χρήση, το σχετικό σκεπτικό πρέπει να τεκμηριώνεται και να αναλύεται ενδελεχώς ώστε να καταδεικνύεται ότι δεν προορίζεται να αποδώσει μια κεφαλαιακή απαίτηση λιγότερο συντηρητική από εκείνη η οποία θα ίσχυε εάν όλες οι θέσεις περιλαμβάνονταν στη δυνητική ζημιά (VaR) ειδικού κινδύνου και στο υπόδειγμα IRC.

2. Η μόνιμη μερική χρήση της IRC δεν πρέπει να εφαρμόζεται σε κρατικά ομόλογα και παράγωγα που αναφέρουν κρατικά ομόλογα, καθώς –από την άποψη της διαμόρφωσης υποδείγματος– η ένταξη τέτοιων θέσεων στο υπόδειγμα ειδικού κινδύνου και, επομένως, στο πλαίσιο IRC δεν θεωρείται ιδιαίτερα προβληματική.

B. Διαμόρφωση επιμέρους υποδειγμάτων

9. Πρότυπο αξιοπιστίας συγκρίσιμο με την IRB

Εκτός εάν ορίζεται κάτι διαφορετικό στις παρούσες κατευθυντήριες οδηγίες, το πρότυπο αξιοπιστίας συγκρίσιμο και με την προσέγγιση εσωτερικών διαβαθμίσεων (IRB) το οποίο εφαρμόζεται στην IRC είναι: κεφαλαιακός ορίζοντας ενός έτους και διάστημα εμπιστοσύνης 99,9%.

10. Ποιοτικά κριτήρια

Όλες οι πτυχές της εφαρμοζόμενης μεθόδου IRC πρέπει να τεκμηριώνονται διεξοδικά. Η υποχρέωση τεκμηρίωσης αφορά επίσης κάθε ανάλυση η οποία διενεργείται για την αιτιολόγηση παραδοχών, τεχνικών εκτίμησης, προσεγγιστικών δεδομένων ή απλουστεύσεων. Κάθε τέτοια απόφαση πρέπει να αιτιολογείται κατόπιν αιτήματος της αρμόδιας αρχής.

11. Πηγή πιστοληπτικών αξιολογήσεων

1. Οι μέθοδοι IRC που εφαρμόζουν τα ιδρύματα μπορούν να βασίζονται σε εσωτερικές ή σε εξωτερικές πιστοληπτικές αξιολογήσεις. Οι εσωτερικές πιστοληπτικές αξιολογήσεις που χρησιμοποιούνται για σκοπούς IRC πρέπει να είναι συνεπείς με τον τρόπο που εξάγονται βάσει της προσέγγισης IRB.

2. Τα ιδρύματα πρέπει να διαθέτουν διαδικασίες για την ανάπτυξη πιστοληπτικών αξιολογήσεων για θέσεις για τις οποίες δεν διατίθεται πιστοληπτική αξιολόγηση. Εάν υπάρχουν πιστωτικά περιθώρια, η χρήση τους για την ανάπτυξη πιστοληπτικής αξιολόγησης πρέπει να τεκμηριώνεται σαφώς. Ομοίως, η χρήση μιας προεπιλεγμένης πιστοληπτικής αξιολόγησης (δηλαδή, μιας εφεδρικής πιστοληπτικής αξιολόγησης για θέσεις στις οποίες δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν παρατηρημένα δεδομένα για την ανάπτυξη πιστοληπτικής αξιολόγησης) πρέπει να τεκμηριώνεται. Κάθε εφαρμοζόμενο σύστημα διαβάθμισης πρέπει, στον βαθμό του εφικτού, να πραγματοποιεί διάκριση μεταξύ των σχετικών ομάδων θέσεων.

3. Κάθε ίδρυμα πρέπει να διαθέτει τεκμηριωμένη ιεράρχηση των πηγών πιστοληπτικών αξιολογήσεων για τον καθορισμό της πιστοληπτικής αξιολόγησης μιας επιμέρους θέσης. Εάν ένα ίδρυμα χρησιμοποιεί διαφορετικές πηγές πιστοληπτικών αξιολογήσεων (π.χ. εσωτερικές και εξωτερικές πιστοληπτικές αξιολογήσεις ή εκτιμήσεις διαφορετικών εξωτερικών οργανισμών πιστοληπτικών αξιολογήσεων), οφείλει να καταγράψει με συνέπεια τις πιστοληπτικές αξιολογήσεις σε μια κοινή κύρια κλίμακα.

12. Πηγή πιθανοτήτων αθέτησης (PD) και ποσοστιαίων ζημιών σε περίπτωση αθέτησης (LGD)

1. Εάν ένα ίδρυμα ενέκρινε εκτιμήσεις PD ή εκτιμήσεις PD και LGD, στο πλαίσιο της προσέγγισης εσωτερικών διαβαθμίσεων (IRB) που περιγράφεται στο άρθρο 84 της οδηγίας 2006/48/EK, τα δεδομένα αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως πηγή για την εξασφάλιση εκτιμήσεων PD και LGD και για σκοπούς IRC.

2. Εάν, στις τελευταίες αυτές περιπτώσεις, ένα ίδρυμα δεν διαθέτει εγκριμένες PD ή/και LGD βάσει IRB ή εάν δεν υπάρχουν PD ή/και LGD βάσει IRB για έναν εκδότη ή έναν τίτλο στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών, αυτές πρέπει να υπολογισθούν χρησιμοποιώντας μια μέθοδο συνεπή με τη μέθοδο IRB, η οποία θα απαιτεί ακολούθως χωριστή έγκριση από την αρμόδια αρχή για χρήση στην IRC.

3. Οι ουδέτερες ως προς τον κίνδυνο PD δεν θα πρέπει να είναι αποδεκτές ως εκτιμήσεις παρατηρημένων (ιστορικών) PD για την ανάπτυξη υποδειγμάτων της μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης ή αθέτησης. Εάν χρησιμοποιούνται τεκμαρτές πιθανότητες αθέτησης (implied PDs) που προκύπτουν από αγοραίες τιμές, το ίδρυμα πρέπει να προβαίνει στις σχετικές διορθώσεις ώστε να εξασφαλίζει την μέτρηση της πραγματικής πιθανότητας αθέτησης από τις ουδέτερες ως προς τον

κίνδυνο πιθανότητες αθέτησης (PD), και πρέπει ακόμα να συγκρίνει το αποτέλεσμα της μεθόδου που χρησιμοποιεί με τις ιστορικές παρατηρήσεις.

4. Εναλλακτικά, τα ιδρύματα μπορούν επίσης να κάνουν χρήση PD και LGD από εξωτερικές πηγές (π.χ. οργανισμούς πιστοληπτικών αξιολογήσεων), καθώς θεωρούνται καταρχήν κατάλληλες.

5. Τα ιδρύματα πρέπει να θεσπίζουν ιεραρχική κατάταξη των προτιμώμενων πηγών τους για τις PD και τις LGD, προκειμένου να αποφεύγεται η επιλεκτική διαλογή των καλύτερων παραμέτρων.

Γ. Αλληλεξάρτηση

13. Συσχετίσεις μεταξύ γεγονότων αθέτησης και γεγονότων μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης

Τα υποδείγματα IRC που εφαρμόζουν τα ιδρύματα πρέπει να περιλαμβάνουν τις συνέπειες των συσχετίσεων μεταξύ γεγονότων αθέτησης ή γεγονότων μεταβολής της διαβάθμισης κατά τρόπο συνεπή προς τον σκοπό τους, ο οποίος είναι να ληφθούν υπόψη οι συσχετίσεις πιστωτικού κινδύνου μεταξύ διαφορετικών εκδοτών. Εξάλλου, οι παραδοχές επί των οποίων βασίζεται η εκτίμησή τους πρέπει να είναι συνεπείς με τις παραδοχές που χρησιμοποιούνται στην προσομοίωση. Η μέθοδος πρέπει να τεκμηριώνεται και να αιτιολογείται δεόντως. Η μέθοδος πρέπει να είναι πρόσφορη και συντηρητική στον βαθμό που αυτό κρίνεται αναγκαίο προκειμένου να λαμβάνεται υπόψη η αλληλεξάρτηση μεταξύ των παραγόντων κινδύνου γεγονότων πιστωτικού κινδύνου, όπως αθετήσεις και μεταβολές της πιστοληπτικής αξιολόγησης. Στο πλαίσιο αυτό περιλαμβάνεται, για παράδειγμα, η υποχρέωση των ιδρυμάτων τα οποία επιλέγουν να εκτιμούν τις παραμέτρους συσχέτισης βάσει των τιμών των διαπραγματεύσιμων τίτλων να επικαιροποιούν συχνά τις εκτιμήσεις.

14. Παραδοχές copula

Για τον σκοπό της περιγραφής των παραδοχών που αφορούν την αλληλεξάρτηση μεταξύ παραγόντων κινδύνου, ένα ίδρυμα μπορεί να επιλέξει διαφορετικά πιθανά copula ανάλογα με τη δυνατότητά του να εξηγήσει συρροές αθέτησης ή μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης για ιστορικά ακραία γεγονότα. Η επιλογή ενός συγκεκριμένου copula πρέπει να αιτιολογείται και να τεκμηριώνεται.

15. Παράγοντες συστημικού κινδύνου

1. Παρότι η αλληλεξάρτηση μεταξύ εκδοτών ενσωματώνεται συχνά σε υπόδειγμα με τρόπο παρόμοιο με το κανονιστικό πλαίσιο IRB, χρησιμοποιώντας έναν συνδυασμό ιδοσυγκρατικών (δηλαδή επιμέρους) συνθηκών και ενός ή περισσότερων παραγόντων συστημικού κινδύνου, οι παρούσες κατευθυντήριες οδηγίες δεν υπαγορεύουν καμία μέθοδο ανάπτυξης υποδειγμάτων, εφόσον ένα ίδρυμα πληροί όλες τις σχετικές ποιοτικές απαιτήσεις και απαιτήσεις επικύρωσης ώστε να διασφαλίζεται ο προσήκων συντηρητικός χαρακτήρας της μεθόδου.

2. Εάν το υπόδειγμα υποθέτει επιμέρους ορίζοντες ρευστότητας, η εξέλιξη των παραγόντων συστημικού κινδύνου πρέπει να είναι συνεπής και συμβατή με όλους τους επιμέρους ορίζοντες ρευστότητας.

3. Η εκτίμηση της συσχέτισης μεταξύ παράγοντα (-ων) συστημικού κινδύνου και «διαδικασίας ικανότητας πληρωμής» μεμονωμένου εκδότη μπορεί να είναι δύσκολη, επειδή τα δεδομένα δεν είναι άμεσα παρατηρήσιμα. Κάθε τεχνική εκτίμησης βασισμένη άμεσα ή έμμεσα σε παρατηρήσιμα δεδομένα της αγοράς (όπως στην περίπτωση, εισηγμένων μετοχών) πρέπει να αιτιολογείται και να τεκμηριώνεται δεόντως.

4. Εάν ένα ίδρυμα επιλέγει έναν παραμετρικό τύπο που βασίζεται σε πολλαπλούς παράγοντες συστημικού κινδύνου, ο οποίος αντικατοπτρίζει καλύτερα τη συγκέντρωση του κλάδου ή την περιφερειακή συγκέντρωση από την ενδεχόμενη στήριξή του σε έναν μοναδικό παράγοντα συστημικού κινδύνου, η επιλογή του παραμετρικού τύπου πρέπει να αναλύεται και να επικυρώνεται, για παράδειγμα συγκρίνοντας τα αποτελέσματα του ισχύοντος υποδείγματος με το αποτέλεσμα μιας τροποποιημένης έκδοσης του ίδιου υποδείγματος που χρησιμοποιεί τον τύπο της IRB, στην οποία όλοι οι παράγοντες συστημικού κινδύνου συσχετίζονται απολύτως.

16. Συγκέντρωση χαρτοφυλακίου

1. Τα υποδείγματα IRC που εφαρμόζουν τα ιδρύματα πρέπει να αντικατοπτρίζουν τις συγκεντρώσεις εκδοτών, οι οποίες μπορεί να προκύπτουν, για παράδειγμα, από την έλλειψη περιφερειακής διαφοροποίησης ή διαφοροποίησης του κλάδου ή από μεγάλα ανοίγματα σε επιμέρους ή σε συνδεδεμένους εκδότες. Τα ιδρύματα πρέπει να αποδεικνύουν τη συνολική πρόσφορη συνεκτίμηση των κινδύνων συγκέντρωσης εκδότη στην IRC. Για τον σκοπό αυτόν, τα ιδρύματα πρέπει να επικυρώνουν και να τεκμηριώνουν ιδίως, όχι όμως αποκλειστικώς, ότι το αποτέλεσμα του υποδείγματος IRC αυξάνεται με το επίπεδο συγκέντρωσης του χαρτοφυλακίου τους.

2. Κάθε ίδρυμα πρέπει να αποδεικνύει συγκεκριμένα ότι η μέθοδός του λαμβάνει δεόντως υπόψη τις συγκεντρώσεις χαρτοφυλακίου.

17. Πίνακες μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης

1. Οι πίνακες μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης για την ανάπτυξη υποδειγμάτων της διαδικασίας μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης πρέπει να βασίζονται σε ιστορικά δεδομένα μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης με τη χρήση εξωτερικών πηγών (δηλαδή οργανισμών πιστοληπτικών αξιολογήσεων) ή εσωτερικών πηγών. Οι πίνακες που προέρχονται από εξωτερικές πηγές πρέπει να προτιμώνται σε περιπτώσεις στις οποίες τα εσωτερικά ιστορικά δεδομένα είναι πενιχρά. Τα ιδρύματα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η ποσότητα ιστορικών δεδομένων επαρκεί για την εξαγωγή αξιόπιστων, ορθών και στατιστικά συνεπών εκτιμήσεων. Τα ιδρύματα πρέπει να επικυρώνουν την αξιοπιστία των πινάκων μεταβολής της

πιστοληπτικής αξιολόγησης, ιδίως σε σχέση με κατηγορίες υψηλότερης διαβάθμισης, όπου μερικές σοβαρές υποβαθμίσεις ή αθετήσεις μπορούν να επηρεάσουν σημαντικά τη συχνότητα μεταβολής της διαβάθμισης. Σύμφωνα με την απαίτηση του «συγκρίσιμου με IRB προτύπου αξιοπιστίας», που θεσπίζει η οδηγία για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις, απαιτείται ελάχιστη περίοδος ιστορικής παρατήρησης 5 ετών.

2. Επιτρέπεται η χρήση χωριστών πινάκων μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης για συγκεκριμένες ομάδες εκδοτών και συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές. Ανάλογα με i) τη σύνθεση του χαρτοφυλακίου των ιδρυμάτων, ii) τη διαθεσιμότητα ορθών πινάκων μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης και iii) τις ενδεχόμενες διαφορές των χαρακτηριστικών μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης μεταξύ προϊόντων, εκδοτών ή/και γεωγραφικών περιοχών, πρέπει να λαμβάνεται μια ισορροπημένη απόφαση σχετικά με το σύνολο των πινάκων μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης που χρησιμοποιούνται. Η απόφαση αυτή πρέπει να λαμβάνει υπόψη: i) την επιλογή της (εσωτερικής ή εξωτερικής) πηγής σε συνδυασμό με ανάλυση της αλληλεπικάλυψης ή/και της ενδεχόμενης αναντιστοιχίας του χαρτοφυλακίου των ιδρυμάτων και των στοιχείων ενεργητικού στα οποία βασίζεται ο πίνακας μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης ii) την αιτιολόγηση κάθε συστήματος στάθμισης (καθώς και της χρήσης ίσων συντελεστών στάθμισης)· και iii) το εύρος του ιστορικού χρονικού διαστήματος. Τα ιδρύματα πρέπει να αναπτύσσουν έναν πίνακα μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης (ή περισσότερους πίνακες, εάν υπάρχουν διαθέσιμα σχετικά στοιχεία) ειδικά για τους εκδότες κρατικών μολόγων.

3. Όταν η αθέτηση εισάγεται στο υπόδειγμα ως μη αναστρέψιμη κατάσταση (absorbing state), οι πίνακες μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης πρέπει να προσαρμόζονται ώστε να διασφαλίζεται ότι η εν λόγω μη αναστρέψιμη κατάσταση δεν βρίσκεται σε αναντιστοιχία με τις εσωτερικές εκτιμήσεις PD. Ομοίως, οι πίνακες μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης στους οποίους η στήλη «NR» («χωρίς διαβάθμιση») ή άλλη στήλη που υποδηλώνει μη αναστρέψιμη κατάσταση (absorbing state) για πιστοληπτικές αξιολογήσεις που αποσύρθηκαν ή ανοίγματα χωρίς πιστοληπτικές αξιολογήσεις μπορούν να αναπροσαρμόζονται. Κάθε τέτοια αναπροσαρμογή πρέπει να τεκμηριώνεται, οι δε συνέπειες της προσδιοριζόμενης αναπροσαρμογής πρέπει να περιλαμβάνονται στην τεκμηρίωση.

4. Οι πίνακες μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης καταρτίζονται, καταρχήν, με χρονικό ορίζοντα ενός έτους. Εάν απαιτούνται πίνακες με βραχύτερο ορίζοντα, όπως συμβαίνει όταν χρησιμοποιούνται οριζόντες ρευστότητας βραχύτεροι του έτους, οι αντίστοιχοι πίνακες μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης δεν μπορούν πάντοτε να υπολογισθούν άμεσα και απαιτούνται προσεγγίσεις. Τόσο οι προσεγγίσεις όσο και η αιτιολογία των συγκεκριμένων παραδοχών που εφαρμόζονται στην εν λόγω διαδικασία πρέπει να τεκμηριώνονται (π.χ. όταν χρησιμοποιούνται γεννήτορες πίνακες). Οι παραδοχές αυτές πρέπει να αξιολογούνται επίσης προκειμένου να εξακριβώνεται ότι εξακολουθούν να ισχύουν με την πάροδο του χρόνου. Στο πλαίσιο της διαδικασίας επικύρωσης, ένας πίνακας βασισμένος σε γεννήτορα μπορεί να υπολογισθεί για ορίζοντα ταυτόσημο με τον ορίζοντα του αρχικού πίνακα, προκειμένου να αξιολογηθεί η διαφορά που προκύπτει από τη διαδικασία ανάπτυξης του γεννήτορα πίνακα.

18. Παραδοχή σταθερού επιπέδου κινδύνου κατά τον κεφαλαιακό ορίζοντα ενός έτους

1. Όταν αναπτύσσουν υποδείγματα σταθερού επιπέδου κινδύνου κατά τον κεφαλαιακό ορίζοντα ενός έτους, τα ιδρύματα πρέπει να εξισορροπούν ή να ανανεώνουν τις θέσεις στη λήξη κάθε ορίζοντα ρευστότητας σε νέες θέσεις, ώστε να διασφαλίζεται το ίδιο αρχικό επίπεδο κινδύνου με εκείνο που υπήρχε στην έναρξη του ορίζοντα ρευστότητας.

2. Εάν υποθέτουν σταθερή θέση διάρκειας ενός έτους, πράγμα που σημαίνει ότι δεν υιοθετούν ορίζοντες ρευστότητας, τα ιδρύματα πρέπει να εφαρμόζουν με συνέπεια σε όλες τις θέσεις IRC μία στιγμιαία μεταβολή κατά τον κεφαλαιακό ορίζοντα ενός έτους («παραδοχή σταθερής θέσης ενός έτους»).

3. Από την άποψη της ανάπτυξης υποδειγμάτων, το σταθερό επίπεδο κινδύνου μπορεί να αντικατοπτρίζεται ως αντικατάσταση θέσεων, εάν έλαβε χώρα μεταβολή της πιστοληπτικής αξιολόγησης ή αθέτηση κατά τον ορίζοντα ρευστότητας, με θέσεις οι οποίες εμφανίζουν χαρακτηριστικά κινδύνου ισοδύναμα με εκείνα των αρχικών θέσεων στην έναρξη του ορίζοντα ρευστότητας.

4. Η ενσωμάτωση του σταθερού επιπέδου κινδύνου κατά τον κεφαλαιακό ορίζοντα ενός έτους σε υπόδειγμα μπορεί να επιτευχθεί, για παράδειγμα, με τη μέθοδο που περιγράφεται στη συνέχεια. Όσον αφορά τον υπολογισμό ζημιών κατά τους κεφαλαιακούς ορίζοντες, ένα ίδρυμα μπορεί να επιλέξει την παραδοχή ότι εφαρμόζονται στιγμιαίες μεταβολές σε πιστοληπτικές αξιολογήσεις (ή περιθώρια). Αυτό σημαίνει ότι, στην περίπτωση αυτή, το ίδρυμα δεν χρειάζεται να ενσωματώσει τη συνέπεια του χρόνου: οι θέσεις διατηρούν την αρχική εναπομένουσα διάρκειά τους στη λήξη κάθε ορίζοντα ρευστότητας· με άλλα λόγια, δεν υπάρχει γήρανση των θέσεων. Επιπλέον, δεν χρειάζεται να ληφθούν υπόψη δυνητικές αλλαγές στις συνθήκες της αγοράς κατά την επανατιμολόγηση του χαρτοφυλακίου στο πλαίσιο της επανεξισορρόπησης (ειδικότερα, τα πιστωτικά περιθώρια ανά διαβάθμιση μπορούν να διατηρούνται σταθερά). Ως εκ τούτου, η μέτρηση των ζημιών στην IRC δεν λαμβάνει υπόψη τον χρόνο κάθε γεγονότος μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης ή αθέτησης, τα δε κέρδη και οι ζημίες υπολογίζονται κατά την τρέχουσα ημερομηνία.

5. Η ενσωμάτωση της γήρανσης των θέσεων σε υπόδειγμα δεν πρέπει να επιτρέπεται στο πλαίσιο της ανάπτυξης υποδειγμάτων IRC. Αυτό επιβάλλουν οι αναμενόμενες τεράστιες προκλήσεις και οι παρατηρούμενες δυσκολίες οι οποίες συνδέονται με την ενσωμάτωση της γήρανσης των θέσεων σε υπόδειγμα σε συνδυασμό με τη σημαντική αντισταθμιστική κερδοσκοπία που ενδέχεται να προκαλέσει μια τέτοια ενέργεια. Το σκεπτικό αυτό δικαιολογεί, στο παρόν στάδιο, την προτίμηση προς μια συντηρητική προσέγγιση.

19. Αντιστάθμιση κινδύνων

1. Για τον υπολογισμό της IRC, τα ιδρύματα μπορούν να συμψηφίζουν θετικές και αρνητικές θέσεις μόνον όταν αυτές αναφέρονται σε απολύτως ταυτόσημους χρηματοπιστωτικούς τίτλους.

2. Οι συνέπειες της διαφοροποίησης που συνδέονται με θετικές και αρνητικές θέσεις μπορούν να αναγνωρίζονται μόνον με τη ρητή ενσωμάτωση σε υποδείγματα ακαθάριστων θετικών και αρνητικών θέσεων στους επιμέρους τίτλους. Σε κάθε περίπτωση, τα ιδρύματα πρέπει να καταδεικνύουν ότι οι συνέπειες της διαφοροποίησης ή της αντιστάθμισης κινδύνων δεν υπερεκτιμώνται. Ειδικότερα, οι αναντιστοιχίες στη λήξη πρέπει να αντικατοπτρίζονται στα υποδείγματα.

3. Η αποτίμηση συναφών θέσεων (όπως είναι, για παράδειγμα, ομόλογα και συμφωνίες ανταλλαγής κινδύνων αθέτησης του ίδιου οφειλέτη) για τους σκοπούς της IRC πρέπει να διαφοροποιείται ώστε να αντικατοπτρίζεται κατάλληλα ο κίνδυνος βάσης, εάν ο κίνδυνος είναι ουσιώδης. Έτσι, οι καθαρές θετικές και οι καθαρές αρνητικές θέσεις οι οποίες αναφέρουν παρεμφερή –αλλά όχι ταυτόσημα– υποκείμενα στοιχεία ενεργητικού δεν πρέπει να συνεπάγονται μέτρηση IRC ίση με μηδέν. Εάν ο κίνδυνος βάσης δεν λαμβάνεται υπόψη, τα ιδρύματα πρέπει να αποδεικνύουν ότι ο κίνδυνος δεν είναι ουσιώδης.

4. Τα ιδρύματα πρέπει να προβάλλουν τις συνέπειες στον ορίζοντα ρευστότητας των αναντιστοιχιών λήξης μεταξύ θετικών και αρνητικών θέσεων (για παράδειγμα, εάν μια συμφωνία ανταλλαγής κινδύνων αθέτησης λήγει πριν από το υποκείμενο ομόλογο και η αθέτηση επέλθει μετά τη λήξη της συμφωνίας ανταλλαγής κινδύνων αθέτησης), εάν οι προκύπτοντες κίνδυνοι είναι ουσιώδεις. Επομένως, το ίδρυμα πρέπει να μπορεί να υπολογίσει τα κέρδη και τις ζημίες λαμβάνοντας υπόψη τις συνέπειες δυνητικών αναντιστοιχιών λήξης μεταξύ θετικών και αρνητικών θέσεων. Το ίδρυμα πρέπει να αποδείξει τουλάχιστον ότι ο προαναφερθείς κίνδυνος δεν είναι ουσιώδης, διαφορετικά πρέπει να ενσωματώσει στο υπόδειγμα τον αντίστοιχο κίνδυνο.

Δ. Αποτίμηση κερδών και ζημιών

20. Συνέπειες μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης στις τιμές της αγοράς

1. Τα ιδρύματα μπορούν να επιλέγουν οποιαδήποτε από τις διαθέσιμες μεθόδους για τη μετατροπή των προσομοιωμένων διακυμάνσεων της πιστοληπτικής αξιολόγησης σε διακυμάνσεις τιμών, όπως τη χρήση απόλυτων ή σχετικών διαφορών μεταξύ μέσων περιθωρίων ανά κατηγορία πιστοληπτικής αξιολόγησης. Η χρησιμοποιούμενη μέθοδος πρέπει να εφαρμόζεται και να τεκμηριώνεται με συνέπεια. Σε κάθε περίπτωση, τα σχετικά δεδομένα περιθωρίου πρέπει να διαφοροποιούνται όσο το δυνατόν περισσότερο ανάλογα με τις διαφορετικές κατηγορίες θέσεων. Η μέθοδος πρέπει να αποδεικνύει, κατά τρόπο ικανοποιητικό για τις αρμόδιες αρχές, ότι διαφοροποιεί επαρκώς θέσεις με διαφορετικά χαρακτηριστικά τιμολόγησης. Για παράδειγμα, μια συμφωνία ανταλλαγής κινδύνων αθέτησης (CDS) και το υποκείμενο ομόλογο πρέπει να αποτιμηθούν χωριστά.

2. Σε σχέση με το σημείο 18 των παρούσων κατευθυντήριων γραμμών, ένα ίδρυμα μπορεί να υποθέτει με συνέπεια στιγμιαία μεταβολή της πιστοληπτικής αξιολόγησης, πράγμα που σημαίνει ότι οι συνθήκες της αγοράς κατά τον συγκεκριμένο χρόνο

καθορίζουν τις τιμές μετά τη μεταβολή της πιστοληπτικής αξιολόγησης, λαμβάνοντας υπόψη οποιαδήποτε ιδιοσυγκρασιακή επίπτωση αποτίμησης η οποία εύλογα αναμένεται όταν επέρχεται ένα γεγονός μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης (βλέπε σημείο 20.5 κατωτέρω), αγνοώντας όλες τις συνέπειες του χρονικού παράγοντα στην τιμή ενός τίτλου του οποίου η πιστοληπτική αξιολόγηση μεταβλήθηκε.

3. Εάν μια προσομοίωση, π.χ. η διαδικασία αποτίμησης στοιχείων ενεργητικού, δεν είχε ως αποτέλεσμα τη μεταβολή της πιστοληπτικής αξιολόγησης, δεν πρέπει να υποτεθεί καμία αλλαγή της αξίας.

4. Σε περίπτωση μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης, η διακύμανση των τιμών της αγοράς πρέπει να υπολογισθεί εκ νέου. Πρέπει να απαιτείται πλήρης αναπροσαρμογή, εκτός εάν ένα ίδρυμα μπορεί να αποδείξει ότι η μέθοδος τιμολόγησης που εφαρμόζει αντικατοπτρίζει επαρκώς ακόμη και τις αναμενόμενες σημαντικές μεταβολές τιμών που προκαλεί μια αλλαγή της πιστοληπτικής αξιολόγησης. Αυτό μπορεί να γίνει ως εκ των προτέρων υπολογισμός, υπό την έννοια ότι ένα διάλυμα τιμών για κάθε κατάσταση διαβάθμισης μπορεί να αποτελεί στοιχείο για τον υπολογισμό της IRC. Οι συνέπειες μιας μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης στις τιμές της αγοράς πρέπει να εκτιμώνται χρησιμοποιώντας τρέχοντα παρατηρούμενα δεδομένα της αγοράς (π.χ. περιθώρια) ή έναν μέσο όρο ιστορικών δεδομένων της αγοράς που παρατηρήθηκαν σε μέγιστο διάστημα ενός έτους ή σε οποιοδήποτε άλλο σχετικό διάστημα, με την επιφύλαξη της έγκρισης των αρμόδιων αρχών. Οι ιστορικές PD δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται για σκοπούς προεξόφλησης, όταν διενεργείται πλήρης αναπροσαρμογή κατόπιν μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης, καθώς δεν αντικατοπτρίζουν επαρκώς τις τρέχουσες τιμές της αγοράς.

5. Θέσεις οι οποίες μεταβάλλονται σε αθέτηση πρέπει να αποτιμώνται βάσει του ποσοστού ανάκτησης ή της ποσοστιαίας ζημίας σε περίπτωση αθέτησης. Το ποσοστό ανάκτησης πρέπει να εφαρμόζεται στην ονομαστική αξία της θέσης, εκτός εάν οι εκτιμήσεις εξάγονται σε σχέση με τις αγοραίες τιμές των θέσεων. Πρέπει να αποδεικνύεται, κατά τρόπο ικανοποιητικό για τις αρμόδιες αρχές, ότι η εκτίμηση διαφοροποιείται κατάλληλα για διαφορετικές κατηγορίες οφειλετών και τίτλων. Οι υπολογισμοί μεταξύ τίτλων πρέπει να είναι συνεπείς. Κάθε άλλη μέθοδος πρέπει να αιτιολογείται και να τεκμηριώνεται δεόντως, ιδίως εάν χρησιμοποιούνται γενικές LGD αγοράς, το δε ίδρυμα πρέπει να διαθέτει τεκμηριωμένη διαδικασία η οποία να ορίζει τα κριτήρια με βάση τα οποία πρέπει να αναπροσαρμόζονται οι LGD για τις επιμέρους θέσεις.

6. Το υπόδειγμα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις αποκλίσεις που προκύπτουν από τις διαφορές στον ορισμό του πιστωτικού γεγονότος, την προτεραιότητα στην κεφαλαιακή δομή ή την έκθεση σε διαφορετικές οντότητες εντός του ίδιου ομίλου. Αυτό θα μπορούσε να εφαρμοσθεί, για παράδειγμα, μέσω της χρήσης στοχαστικών ποσοστών ανάκτησης. Τα ανεξόφλητα ομόλογα περιλαμβάνονται καταρχήν στο χαρτοφυλάκιο IRC, εάν εντάσσονται στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών (πρβλ. παράγραφος 4.5). Επομένως, το υπόδειγμα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο απόκλισης των αποτιμήσεων ή εκποιήσεων LGD μετά την αθέτηση σε σχέση με τις εκτιμήσεις τους προ της αθέτησης. Η αρχική LGD ή το αρχικό ποσοστό ανάκτησης που

εφαρμόζονται σε επιμέρους αθετημένες θέσεις πρέπει να επικαιροποιούνται με την ίδια συχνότητα για την IRC όπως και για τον υπολογισμό των κερδών και ζημιών, οι δε LGD πρέπει να συνάδουν με τα αριθμητικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των κερδών και ζημιών.

21. Υπολογισμός κερδών και ζημιών

Οι παράμετροι αποτίμησης για όλες τις κατηγορίες διαβάθμισης πρέπει να εκτιμώνται με μεθοδολογικά συνεπή τρόπο. Δεδομένου ότι η IRC είναι μια κεφαλαιακή απαίτηση για κινδύνους αγοράς, η αποτίμηση θέσεων στο πλαίσιο της IRC πρέπει να βασίζεται σε τρέχοντα παρατηρήσιμα δεδομένα της αγοράς. Τα δεδομένα της αγοράς που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση των θέσεων στις οποίες εφαρμόζονται οι κλονισμοί που παράγονται από τη μεταβολή της πιστοληπτικής αξιολόγησης πρέπει να είναι τα πιο πρόσφατα διαθέσιμα δεδομένα της αγοράς κατά τον υπολογισμό της IRC.

Ε. Ορίζοντας ρευστότητας

22. Πεδίο ορισμού οριζόντων ρευστότητας

1. Τα ιδρύματα πρέπει να ορίζουν τους οριζόντες ρευστότητας σε επίπεδο προϊόντος αντί σε επίπεδο εκδότη. Για μια επιμέρους θέση, ο σχετικός ορίζοντας ρευστότητας μπορεί να διαφέρει ανάλογα με τον τύπο του προϊόντος (περιλαμβανομένης της πολυπλοκότητάς του) και τον εκδότη.

2. Παρ' όλα αυτά, δεδομένων των πρακτικών προβλημάτων που ανακύπτουν από μια πλήρως λεπτομερή αξιολόγηση του οριζοντα ρευστότητας ανά προϊόν καθώς και του σημαντικού εύρους των προϊόντων που διακρατώνται στα χαρτοφυλάκια συναλλαγών επιτρέπουν όπως οι οριζόντες ρευστότητας μπορούν να οριστούν αρχικά σε συνολική βάση, για παράδειγμα σε επίπεδο εκδότη.

3. Ωστόσο, τα ιδρύματα πρέπει να παρακολουθούν και να τεκμηριώνουν το εύρος των προϊόντων που συνδέονται με κάθε εκδότη και να διασφαλίζουν ότι ο ορίζοντας ρευστότητας που ορίστηκε σε συνολική βάση είναι επαρκής ακόμη και για το πιο δύσκολο ρευστοποιήσιμο στοιχείο.

23. Βασικά κριτήρια καθορισμού του κατάλληλου οριζοντα ρευστότητας

1. Τα ιδρύματα πρέπει να τεκμηριώνουν τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό του σχετικού οριζοντα ρευστότητας για μια θέση ή ένα σύνολο θέσεων. Η μέθοδος μετατροπής των εν λόγω κριτηρίων σε έναν καθορισμένο οριζοντα ρευστότητας πρέπει επίσης να τεκμηριώνεται και να εφαρμόζεται με συνέπεια για όλες τις θέσεις.

2. Ένα ευρύ φάσμα κριτηρίων μπορεί να υποδεικνύει τη ρευστότητα μιας θέσης, βάσει της προηγούμενης εμπειρίας, της δομής της αγοράς και της ποιότητας ή της

πολυπλοκότητας του προϊόντος. Τα ιδρύματα πρέπει να προσδιορίζουν ένα εύρος κριτηρίων τα οποία πιστεύουν ότι καθορίζουν ουσιαδώς τον ορίζοντα ρευστότητας των χαρτοφυλακίων τους. Τα εν λόγω κριτήρια περιλαμβάνουν:

- i. τη δραστηριότητα της αγοράς, όπως αντικατοπτρίζεται στο πλήθος και στον όγκο των συναλλαγών σε ένα προϊόν ή εκδότη ή στο μέγεθος των ιστορικών περιθωρίων μεταξύ τιμής αγοράς και τιμής πώλησης·
- ii. δομή αγοράς, όπως το πλήθος και η κατανομή των διαπραγματευτών της αγοράς και τιμών·
- iii. μέγεθος θέσης (σε σχέση με τους μέσους όγκους συναλλαγών/το συνολικό μέγεθος της αγοράς)·
- iv. επενδυτική ποιότητα (π.χ. πιστοληπτική αξιολόγηση)·
- v. γεωγραφική θέση του εκδότη·
- vi. διάρκεια.

3. Τουλάχιστον ένα από τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό του ορίζοντα ρευστότητας πρέπει να συνδέεται άμεσα με τη συγκεντρωμένη φύση των θέσεων (για παράδειγμα, μέσω του μεγέθους της θέσης σε σχέση με το μέγεθος της αγοράς ή τους μέσους όγκους συναλλαγών), δεδομένου ότι ο ορίζοντας ρευστότητας αναμένεται να είναι μεγαλύτερος για συγκεντρωμένες θέσεις, αντικατοπτρίζοντας το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα που απαιτείται για τη ρευστοποίηση τέτοιων θέσεων.

4. Οι θέσεις πρέπει να αξιολογούνται συστηματικά έναντι των επιλεγέντων κριτηρίων και να κατανέμονται ανάλογα σε ορίζοντες ρευστότητας (με κατώτατο όριο ίσο με 3 μήνες). Εάν τα διαθέσιμα δεδομένα για μια θέση ή ένα σύνολο θέσεων είναι περιορισμένα, τα ιδρύματα πρέπει να ενεργούν συντηρητικά κατά τον καθορισμό του σχετικού ορίζοντα ρευστότητας.

5. Η μέθοδος που εφαρμόζεται για τη σύνδεση ενός κριτηρίου με έναν μεγαλύτερο ή έναν βραχύτερο ορίζοντα ρευστότητας πρέπει να τεκμηριώνεται και να υποστηρίζεται από ιστορικά στοιχεία, περιλαμβανομένων στοιχείων που βασίζονται στην πείρα από τη ρευστοποίηση παρόμοιων θέσεων σε περιόδους ακραίων συνθηκών, ώστε να διασφαλίζεται ότι παραδοχές οι οποίες φαίνονται θεωρητικά εύλογες αλλά δεν είναι αληθινές στην πράξη δεν χρησιμοποιούνται εκ παραδρομής στην ανάλυση – για παράδειγμα, ενδέχεται να μην αληθεύει σε όλες τις περιπτώσεις ότι μια χαμηλότερη πιστοληπτική αξιολόγηση συνεπάγεται μεγαλύτερο ορίζοντα ρευστότητας, εάν υπάρχει ενεργή αγορά σε ορισμένους τύπους θέσεων με χαμηλές πιστοληπτικές αξιολογήσεις. Για παράδειγμα, στην περίπτωση της χρήσης ιστορικών περιθωρίων μεταξύ τιμής αγοράς και τιμής πώλησης, τα ιδρύματα μπορούν να ορίσουν όρια τα οποία καθορίζουν σε ποιον ορίζοντα ρευστότητας κατανέμεται μια θέση – η επιλογή των εν λόγω κατώτατων ορίων πρέπει να είναι αιτιολογημένη.

24. Παρακολούθηση οριζόντων ρευστότητας – βασικές ενδείξεις που σηματοδοτούν την ανάγκη επανεξέτασης

1. Οι ορίζοντες ρευστότητας πρέπει να επανεξετάζονται τακτικά ώστε να διασφαλίζεται ότι παραμένουν κατάλληλοι, ιδίως σε σχέση με γεγονότα ή τυχόν σημαντικές ενδείξεις μεταβολής των συνθηκών ρευστότητας σε μια αγορά, αντικατοπτρίζοντας το ενδεχόμενο ταχείας μεταβολής της ρευστότητας των αγορών, καθώς οι συμμετέχοντες στην αγορά αποκτούν ή αποεπενδύουν κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού.

2. Τα ιδρύματα πρέπει να θεωρούν τις σημαντικές αλλαγές στους παράγοντες που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό του ορίζοντα ρευστότητας, ως το ελάχιστο σύνολο παραγόντων που υπαγορεύουν την επανεξέταση του σχετικού ορίζοντα ρευστότητας. Οποιαδήποτε εμπειρία από την πώληση θέσης, η οποία υποδεικνύει ότι ένας ορίζοντας ρευστότητας δεν είναι επαρκώς συντηρητικός πρέπει να λαμβάνεται επίσης αμέσως υπόψη για τον καθορισμό του ορίζοντα ρευστότητας για παρεμφερή προϊόντα, οι δε διαδικασίες για την αντιστοίχιση των θέσεων με παράγοντες ρευστότητας πρέπει ακολούθως να επικαιροποιούνται ανάλογα.

3. Με την πάροδο του χρόνου, τα ιδρύματα πρέπει να παρακολουθούν και να ενισχύουν το εύρος των παραγόντων που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό οριζόντων ρευστότητας βάσει της εμπειρίας τους από την αγορά.

ΣΤ. Γενικά θέματα

25. Επικύρωση

1. Τα ιδρύματα πρέπει να εφαρμόζουν τις αρχές επικύρωσης κατά τον σχεδιασμό, τον έλεγχο και τη διατήρηση των υποδειγμάτων IRC. Η επικύρωση πρέπει να περιλαμβάνει την αξιολόγηση της εννοιολογικής αρτιότητας, τη συνεχή παρακολούθηση η οποία να καλύπτει τη διαδικασία επικύρωσης και της συγκριτικής αξιολόγησης, καθώς και την ανάλυση των αποτελεσμάτων.

2. Η διαδικασία επικύρωσης των υποδειγμάτων IRC πρέπει να περιλαμβάνει κατ' ελάχιστον τις ακόλουθες αρχές:

- i. Οι ορίζοντες ρευστότητας πρέπει να αντικατοπτρίζουν την πραγματική πρακτική και εμπειρία κατά τη διάρκεια περιόδων τόσο συστημικών όσο και των ιδιοσυγκρατικών ακραίων συνθηκών.
- ii. Το υπόδειγμα IRC για τη μέτρηση του κινδύνου αθέτησης και μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης κατά τη διάρκεια του ορίζοντα ρευστότητας πρέπει να λαμβάνει υπόψη αντικειμενικά δεδομένα κατά τον σχετικό ορίζοντα και να περιλαμβάνει μια σύγκριση των εκτιμήσεων κινδύνου για ένα χαρτοφυλάκιο που εξισορροπείται με τις εκτιμήσεις κινδύνου ενός χαρτοφυλακίου με σταθερές θέσεις.
- iii. Οι παραδοχές για τις συσχετίσεις στο υπόδειγμα IRC, περιλαμβανομένης της δομής στοχαστικών εξαρτήσεων και συσχετίσεων/corulas, καθώς και το πλήθος και η στάθμιση των συστηματικών παραγόντων κινδύνου, πρέπει να υποστηρίζονται από ανάλυση αντικειμενικών δεδομένων εντός ενός εννοιολογικά άρτιου πλαισίου. Ειδικότερα, πρέπει να αναλύονται οι

συνέπειες διαφορετικών παραδοχών corporas, για παράδειγμα με τον έλεγχο των συνεπειών διαφορετικών παραδοχών κατανομής. Η συμπεριφορά αθέτησης και μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης που προβλέπει το υπόδειγμα πρέπει να επικυρώνεται σε σχέση με τα δεδομένα που προκύπτουν από την πραγματική εμπειρία αθέτησης και μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης των διαπραγματεύσιμων χαρτοφυλακίων χρεογράφων.

- iv. Η επικύρωση ενός υποδείγματος IRC πρέπει να βασίζεται σε διάφορες ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και σε αναλύσεις ευαισθησίας και σεναρίων, για την αξιολόγηση της ποιοτικής και ποσοτικής αξιοπιστίας του, ιδίως όσον αφορά τη μεταχείριση της συγκέντρωσης από το υπόδειγμα. Μια τέτοια άσκηση πρέπει να περιλαμβάνει τόσο ιστορικά όσο και υποθετικά γεγονότα.
- v. Η επικύρωση πρέπει να καλύπτει επίσης την αξιολόγηση των παραμέτρων κινδύνων της βαθμονόμησης των PD και LGD.
- vi. Το ίδρυμα πρέπει να επιδιώκει την ανάπτυξη σχετικών εσωτερικών δεικτών αναφοράς (benchmarks) ώστε να αξιολογεί τη συνολική ορθότητα των υποδειγμάτων IRC που εφαρμόζει.
- vii. Η επικύρωση πρέπει να αξιολογεί τη διαφάνεια και την επάρκεια της τεκμηρίωσης της μεθόδου ανάπτυξης υποδειγμάτων IRC.

26. Έλεγχος του βαθμού χρησιμοποίησης (Use Test)

1. Το ίδρυμα πρέπει να τεκμηριώνει τον τρόπο εσωτερικής αναφοράς της διαδικασίας IRC, τις αξιολογήσεις για τα αποτελέσματα που προκύπτουν για τη μέτρηση του κινδύνου, και τον ρόλο των εν λόγω αξιολογήσεων στη διαχείριση (κινδύνων) του ιδρύματος.

2. Οι διαδικασίες οι οποίες, λαμβάνοντας υπόψη την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων του IRC, οδηγούν σε δυνητικά κατάλληλα διορθωτικά μέτρα πρέπει να έχουν θεσπισθεί και να είναι καλά ενσωματωμένες στη διαχείριση κινδύνων.

3. Η σύγκριση των τρόπων απεικόνισης των αποτελεσμάτων των εσωτερικών υποδειγμάτων κινδύνου αγοράς, αξιολόγησης, ελέγχου και εσωτερικής χρήσης τους από συγκεκριμένα τμήματα του ιδρύματος, κρίνεται σκόπιμη για την αποσαφήνιση του ελέγχου του βαθμού χρησιμοποίησης (use test).

27. Έγγραφη τεκμηρίωση

1. Το ίδρυμα πρέπει να τεκμηριώνει τη μέθοδο που χρησιμοποιεί για την αποτύπωση των επιπρόσθετων κινδύνων αθέτησης και μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης, ώστε οι παραδοχές που αφορούν τις συσχετίσεις ή άλλες παραμέτρους του υποδείγματος να είναι διαφανείς για τις αρμόδιες αρχές.

2. Επομένως, ο υπολογισμός των παραμέτρων κινδύνου που προκύπτουν από το υπόδειγμα και οι σχετικές ροές δεδομένων πρέπει να τεκμηριώνονται τόσο

λεπτομερώς ώστε κάποιος τρίτος να μπορεί να αναπαραγάγει τις συγκεκριμένες μετρήσεις κινδύνου. Επιπλέον, το ίδρυμα πρέπει να τεκμηριώνει τη διαδικασία για την αρχική και τη συνεχή επικύρωση του υποδείγματος IRC τόσο λεπτομερώς ώστε κάποιος τρίτος να μπορεί να αναπαραγάγει την ανάλυση. Η εν λόγω τεκμηρίωση πρέπει να περιέχει επίσης την περιγραφή των τρεχουσών διαδικασιών διατήρησης του υποδείγματος, όπως χρησιμοποιούνται κατά την αρχική απόδοση, καθώς και την επικαιροποίηση των παραμέτρων που χρησιμοποιούνται από το υπόδειγμα.

28. Μέθοδοι IRC βασισμένες σε διαφορετικές παραμέτρους

1. Το ίδρυμα μπορεί να χρησιμοποιήσει μια μέθοδο αποτύπωσης των επιπρόσθετων κινδύνων αθέτησης και μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης η οποία δεν συμμορφώνεται προς όλες τις διατάξεις του παραρτήματος II παράγραφος 3 της οδηγίας 2010/76/ΕΕ (στο εξής, «μη πλήρως συμμορφούμενη μέθοδος IRC»):

- i. εάν η εν λόγω μη πλήρως συμμορφούμενη μέθοδος IRC είναι συνεπής με τις εσωτερικές μεθόδους του ιδρύματος για τον προσδιορισμό, τη μέτρηση και τη διαχείριση κινδύνων· και
- ii. εάν το ίδρυμα μπορεί να αποδείξει ότι η συγκεκριμένη μέθοδος συνεπάγεται κεφαλαιακή απαίτηση η οποία είναι τουλάχιστον ίση με εκείνη που θα προέκυπτε με τη χρήση πλήρως συμμορφούμενης μεθόδου προς όλες τις απαιτήσεις IRC.

2. Το ίδρυμα πρέπει να παρέχει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες όσον αφορά τα στοιχεία της μεθόδου IRC που εφαρμόζει τα οποία θεωρούνται μη πλήρως συμμορφούμενα, είτε από το ίδιο το ίδρυμα είτε από την εποπτική αρχή του.

3. Βάσει των παρεχόμενων πληροφοριών, η αρμόδια εθνική εποπτική αρχή πρέπει να αποφασίσει κατά πόσον η χρησιμοποιούμενη από το ίδρυμα μέθοδος IRC – ή η μέθοδος IRC που σχεδιάζεται να χρησιμοποιηθεί – πρέπει να θεωρηθεί ως μη συμμορφούμενη μέθοδος IRC ή μπορεί να θεωρηθεί ως μη πλήρως συμμορφούμενη μέθοδος IRC σύμφωνα με το σημείο 28.4 κατωτέρω. Ειδικότερα, εάν η μέθοδος IRC αναγνωρίζεται ως μη συμμορφούμενη μέθοδος IRC, αυτό συνεπάγεται καταρχήν την εφαρμογή της τυποποιημένης μεθόδου για τον ειδικό κίνδυνο στις θέσεις που καλύπτονται από τη μη συμμορφούμενη μέθοδο IRC.

4. Για να αναγνωρισθεί η μέθοδος που εφαρμόζει ως μη πλήρως συμμορφούμενη μέθοδος IRC, το ίδρυμα πρέπει να αποδείξει, κατά τρόπο ικανοποιητικό για την εποπτική αρχή του, ότι η μέθοδος IRC του ιδρύματος συνεπάγεται κεφαλαιακή απαίτηση τουλάχιστον ίση με εκείνη που θα προέκυπτε από μια πλήρως συμμορφούμενη μέθοδο IRC.

5. Η απόφαση αναγνώρισης της μεθόδου που εφαρμόζει ένα ίδρυμα ως μη πλήρως συμμορφούμενης μεθόδου λαμβάνεται από τις αρμόδιες αρχές.

29. Συχνότητα υπολογισμού

1. Ο υπολογισμός του IRC πρέπει να διενεργείται τουλάχιστον σε εβδομαδιαία βάση. Ωστόσο, τα ιδρύματα μπορούν να επιλέγουν να υπολογίζουν τη μέτρηση συχνότερα. Εάν, για παράδειγμα, ένα ίδρυμα αποφασίσει να υπολογίζει το IRC σε εβδομαδιαία βάση, για τον ημερήσιο υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει εσωτερικών υποδειγμάτων πρέπει να ισχύουν τα ακόλουθα:

- i. ο ίδιος αριθμός IRC πρέπει να χρησιμοποιείται για πέντε διαδοχικές εργάσιμες ημέρες μετά την εφαρμογή του υποδείγματος IRC.
- ii. σε σχέση με τον υπολογισμό του μέσου όρου του IRC για τις προηγούμενες 12 εβδομάδες, τα ιδρύματα πρέπει να χρησιμοποιούν τους προηγούμενους δώδεκα εβδομαδιαίους υπολογισμούς του IRC, για τον υπολογισμό του συγκεκριμένου μέσου όρου.

2. Το ίδρυμα πρέπει να μπορεί να αποδείξει ότι, την ημέρα της εβδομάδας που επιλέγεται για τον υπολογισμό της IRC, το χαρτοφυλάκιό του είναι αντιπροσωπευτικό σε σχέση με το χαρτοφυλάκιο που κατέχει κατά τη διάρκεια της εβδομάδας και ότι το επιλεγέν χαρτοφυλάκιο δεν οδηγεί σε συστηματική υποεκτίμηση των μετρήσεων του IRC όταν υπολογίζονται σε εβδομαδιαία βάση.

Τίτλος III – Τελικές διατάξεις και εφαρμογή

30. Ημερομηνία εφαρμογής

Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόσουν τις παρούσες κατευθυντήριες οδηγίες ενσωματώνοντάς τες στις εποπτικές διαδικασίες τους εντός έξι μηνών από τη δημοσίευση των τελικών κατευθυντήριων οδηγιών. Στη συνέχεια, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίσουν την ουσιαστική συμμόρφωση των ιδρυμάτων προς τις παρούσες κατευθυντήριες οδηγίες.